

UN BLOC DE CHIRIAȘI ÎN BRONX

La numărul 55, pe bulevardul Dropsie din Bronx, New York — nu departe de stația supratereană, se afla blocul de chiriași.

Ca și celelalte, fusese construit prin 1920, când casele insalubre din Manhattan nu mai făceau față suvoiului de imigranți care inundase New Yorkul după Primul Război Mondial.

Aceste clădiri, numite „de chiriași” după un termen legal care în secolul al XVI-lea desemna un spațiu locuit de mai multe persoane, au ocupat repede mari zone din cartierul Bronx.

În 1930, ele făceau deja parte din trecutul unei întregi prime generații de americani și al părinților lor născuți în străinătate.

În interior, în apartamentele „vașon”, locuiau alături de familiile lor slujbași prost plătiți, muncitori și funcționari. Blocurile musteau de-o bună vecinătate nu foarte străină de stilul de viață pe care nou-veniții îl lăsaseră „de cealaltă parte”. Era un soi de tovarășie asemănătoare cu cea a pasagerilor de la

bordul unei nave, îmbarcați cu toții într-o călătorie de schimbare a statului social.

Se concentrau pe propria supraviețuire, ocupați cu creșterea copiilor și visând la o viață mai bună, care știau că se află „în centru”.

Puținul lor spirit comunitar venea din ostilitatea pe care o aveau față de dușmanul comun — administratorul!

La nr. 55 de pe bulevardul Dropsie se găsea un bloc tipic de chiriași. Locuiau acolo tot soiul de oameni. Unii veneau, alții plecau. Mulți rămâneau acolo toată viața... obligați de sărăcie sau din alte motive. Era un fel de micro-sat —, iar lumea mare o reprezenta bulevardul Dropsie.

Între zidurile
blocului se desfășurau
mari drame.

Nu exista de fapt
intimitate — nu
exista anonimitate.

Fie participai la
piesă, fie o vedeai,
ca parte a publicului,
din primul rând.

„Toată lumea știa
ce face toată lumea.”

Poveștile ce
urmează se bazează
pe viața în aceste
blocuri de chiriași,
așa cum era ea
în anii '30...
murdarii ani '30!

Sunt povești adevărate.

Doar cuvintele
și imaginile le-au
transformat în ficțiune.

Will Eisner

1

Toată
ziua
a plouat
cu găleata
în Bronx.

Canalele au dat pe dinafară
și apa s-a ridicat
peste buza bordurilor.

Blocul de chiriași de pe bulevardul Dropsie, nr. 55, părea gata să se ridice și să plutească departe, odată cu șuvoiul. „Ca arca lui Noe”, i s-a părut lui Frimme Hersh în timp ce înainta prin bălți către casă.

Doar lacrimile
a Zece mii
de îngeri
ar putea să nască
asemenea potop!

Și, dacă stăm
să ne gândim,
poate asta se
și întâmplă...

...la urma urmei,
era ziua în care
Frimme Hersh
își îngropase fiica,
pe Rachele.

